

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/60/2018
Identifikačné číslo spisu:	2218010216
Dátum vydania rozhodnutia:	07.08.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:2218010216.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika, sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 7. augusta 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného J. B. pre prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 28. júna 2018, sp. zn. 5To/60/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného J. B. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo 14. marca 2018, sp. zn. 18T/2/2018, bol obvinený J. B. uznaný vinným v bode 1/ obžaloby z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ obžaloby v období od presne nezisteného dňa mesiaca júl roku 2017 do dňa 11.09.2017 v obci Y. D. - X., G. Q. XXX/XX, okres B. S. prenasledoval bývalú družku J. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. D. - X., G. Q. XXX/XX, okres B. S., tým spôsobom, že skoro každý deň ju sledoval pred domom na jej adrese trvalého bydliska, pričom jej vykrikoval, aby išla von, že je kurva a že ju zabije, pričom niekoľkokrát stál pred jej domom aj celú noc, tiež ju kontaktoval každý deň telefonicky alebo cez internetový portál Facebook, pričom jej posielal správy, v ktorých sa jej vyhrážal s bitím a zabitím, že ju dostane na vozík, že ju dá na ARO, ponižoval ju a vynadal jej, že je kurva, že nech ani do práce nechodí, lebo ju nájde a zbije ju, tiež ju kontaktoval cez jej rodinu a známych, jednej kamarátke napísal správu, že nech sa pripraví, že pôjde na jeden pohreb, pričom týmto svojim konaním vzbudil u poškodenej J. I. dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a tiež o život a zdravie svojej rodiny.

v bode 2/ obžaloby dňa 11.09.2017 v čase o 20.00 hod v obci Y. D., na ulici Y., okres B. S., pred

rodinným domom so súpisným číslom XX/XX vykrikoval na J. I., nar. XX.XX, XXXX, bytom Y. D. - X., G. ulica XXX/XX, okres B. S., aby mu vrátila jeho veci, že keď sa k nemu nevráti, tak ju zabije, tiež aj nadávky na jej osobu, čo v poškodenej vzbudilo obavu o jej život a zdravie, na čo následne bez povolenia vbehol cez neuzamknutú bránu na dvor rodinného domu so súpisným číslom XX/XX, ktorého vlastníkom je A. S., nar. XX.XX.XXXX bytom Y. D. - X., ulica Y. XX/XX, okres B. S. a následne cez neuzamknuté vchodové dvere vošiel do kuchyne uvedeného rodinného domu, kde sa nachádzala poškodená J. I., pričom bol vyzvaný I. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. D., ulica Y. XX/XX, aby okamžite opustil jej dom, avšak tak neurobil, pričom J. I. začal opakovane pästami udierať do oblasti tváre a hlavy, následne ju sotil na zem, kde v útoku pokračoval a to tak, že ju kopal do oblasti ľavého stehna a naďalej ju udieral po hlave, čím J. I. spôsobil zranenia hlavy s dobou liečenia nad sedem dní.

Prvostupňový súd uložil obvinenému podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obvineného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Proti vyššie citovanému rozsudku podal obvinený odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením z 28. júna 2018, sp. zn. 5To/60/2018, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti druhostupňovému rozsudku podal obvinený v zákonnej lehote prostredníctvom obhajcu dovolanie, z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. f), g) a i) Tr. por. Obvinený považuje rozhodnutie odvolacieho súdu, ktorým zamietol odvolanie proti vyššie uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa za nezákonné, majúce za následok nesprávnosť výroku o jeho vine, a tým aj výroku o treste. Naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. považuje obvinený v tom, že trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodenej, hoci jej súhlas sa podľa zákona vyžaduje. Podľa názoru obvineného, poškodená nedala súhlas k jeho trestnému stíhaniu za prečin podľa § 360a Trestného zákona, hoci bol obvinenému za tento prečin a za ostatné trestné činy uložený úhrnný trest. V danej trestnej veci došlo podľa názoru obvineného k porušeniu § 211 Tr. por.

Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. uviedol, že jeho vinu založil súd na komunikácii z portálu „messenger“. Obvinený poukázal na rozpor vo výpovedi poškodenej z prípravného konania a hlavného pojednávania zo 14. marca 2017, nakoľko tieto pochybenia sa týkajú skutku a zločinu uvedeného v bode 2/ rozsudku súdu prvej inštancie. Namietal, že tieto rozpory súd nežiadal od poškodenej vysvetliť prečítaním týchto zápisníc podľa § 364 Tr. por. a založil svoje rozhodnutie na nepresnom, nešpecifikovanom prvom výsluchu poškodenej, ktorý nemožno považovať za zákonný dôkaz. Uviedol, že poškodená bola vypočutá ešte pred vznesením obvinenia dňa 12.09.2017. Zdôraznil, že vyšetrovateľ PZ dňa 13.09.2017 položil poškodenej sugestívne a kapciózne otázky, ktorými bola navedená na odpoveď. Je toho názoru, že súd nemohol založiť svoje rozhodnutie na takejto neplatnej výpovedi získanej nezákonným dôkazom. Ďalej uviedol, že súd postavil vinu obvineného aj na obsahu výpovedí svedkov (I. S., B. X., ale aj poškodenej), ktoré mali podstatný vplyv na kvalifikáciu skutku.

V súvislosti s dovolacím dôvodom uvedeným v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. obvinený uviedol, že skutok tak, ako je vymedzený v bode 2/ rozsudku súdu prvého stupňa nezodpovedá nielen vykonaným dôkazom, ale ani znakom trestného činu - zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b) Tr. zák. Nebol preukázaný kauzálny vzťah medzi konaním obvineného a predpokladaným následkom, t.j. zásahom do slobody rozhodovania. Skutok uvedený v bode 2/ môže prípadne podľa obvineného naplniť skutkovú podstatu trestného činu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. zák. v jednočinnom súbehu s trestným činom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Právnu kvalifikáciu prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. nenamietal. V súvislosti so subjektívnou stránkou trestného činu vydierania podľa § 189 Tr. zák. uviedol, že nemal takýto úmysel, nebol

preukázaný a potvrdený žiadny takýto prejav. Ani sama poškodená nepotvrdila, že by ju počas ich spolužitia niekedy fyzicky napadol, nikdy jej neublížil, netýral ju, nič si od nej nevynucoval, preto sa ho nebojí. Poprel, že by vyslovil, že ak mu nevráti veci, resp. ak sa k nemu nevráti, že ju zabije. Poškodená to uviedla nielen pri výsluchu pred vyšetrovateľom PZ 23.11.2017, ale aj na hlavnom pojednávaní.

Z uvedených dôvodov navrhol, aby najvyšší súd vyslovil podľa § 386 ods. 1 Tr. por. porušenie zákona v neprospech obvineného J. B. a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a prikázal Okresnému súdu Dunajská Streda, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila prokurátorka Okresnej prokuratúry Dunajská Streda podaním z 22. októbra 2018, v ktorom uviedla, že dovolací dôvod obvineného podľa § 371 ods. 1 písm. f) Trestného poriadku daný nie je, nakoľko pri predmetnom skutku ide v osobe poškodenej J. I. o bývalú družku odsúdeného, ktorej súhlas podľa § 211 Trestného poriadku s trestným stíhaním pokiaľ ide o prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona (bod 1/ obžaloby) nie je potrebný. Podľa prokurátorky nie je možné aplikovať § 130 ods. 1 Trestného poriadku, pri práve odoprieť vypovedať, na ktoré je § 211 Trestného poriadku viazaný, nakoľko v bývalej družke odsúdeného nejde o príbuznú odsúdeného v priamom rade, pričom nie je možné v jej prípade odoprieť vypovedať ani v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku, nakoľko jej pomer k odsúdenému nie je ani rodinný ani obdobný (čo nevyklučuje právnu kvalifikáciu skutku - kvalifikovanú skutkovú podstatu, a to s poukazom na § 127 ods. 5 Trestného zákona). Z uvedených dôvodov súhlas s trestným stíhaním poškodenej v tejto veci nebol potrebný. Zdôraznila, že je potrebné rozlišovať pojem „blízka osoba“ v zmysle § 127 ods. 5 Trestného zákona (zakladá kvalifikovanú skutkovú podstatu) od pojmu „poškodený“ v zmysle § 211 Trestného poriadku (vychádza z práva odoprieť vypovedať podľa § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), pričom tieto dva pojmy si netreba zamieňať, prípadne stotožňovať, ako to urobil odsúdený vo svojom dovolaní. Bez ohľadu na postoj poškodenej k trestnému stíhaniu, mali konať, ako aj konali orgány činné v trestnom konaní „ex off“ z úradnej povinnosti. Dodala, že poškodená bola pri všetkých svojich výsluchoch v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom vždy poučená o práve odoprieť vypovedať, pričom vždy uviedla, že toto svoje právo nevyužíva a vypovedať chce a bude. Avšak toto poučenie šlo nad rámec zákona, a to z vyššie uvedených dôvodov.

Pokiaľ ide o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g) a i) Trestného poriadku prokurátorka uviedla, že všetky dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní dňa 14.03.2018 boli vykonané zákonným spôsobom. Na predmetnom hlavnom pojednávaní boli vykonané dôkazy z prípravného konania - výsluchy svedkov, ktoré boli zákonné a vykonané zákonným spôsobom a oboznámené listiny, ktoré boli zadovážené zákonným spôsobom. Napriek tomu, že obvinený vo svojom dovolaní vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní napáda a označuje ich za nezákonné, avšak bližšie neuvádza, v čom spočíva ich nezákonnosť. Taktiež uviedla, že rozhodnutie súdu bolo založené na správnom právnom posúdení zistených skutkov, a to s poukazom na ich právnu kvalifikáciu ako v bode 1/, tak aj v bode 2/ obžaloby. V tejto súvislosti poukázala na odôvodnenie uznesenia Krajského súdu v Trnave v konaní pod sp. zn. 5To/60/2018, zo dňa 28.06.2018, ktorým zamietol odvolanie obvineného, pričom sa vysporiadal so všetkými okolnosťami uvádzanými obvineným vo svojom odvolaní.

Na záver prokurátorka uviedla, že v dovolaní obvineného nie sú uvedené žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali viesť k opätovnému konaniu v právoplatne skončenej veci. Rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 18T/2/2018, zo dňa 14.03.2018 v spojitosti s uznesením Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 5To/60/2018, zo dňa 28.06.2018 považuje za zákonný a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že toto bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), oprávnenou

osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) a že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 ods. 1, veta prvá Tr. por., keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok a o tomto bolo rozhodnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, nakoľko je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c) Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por., dovolanie možno podať, ak trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por., dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených pochybení, pričom má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné a Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní obvineného je viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že dovolanie nie je teda prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa.

V súvislosti s dovolacou námietkou obvineného, že neboli splnené podmienky v zmysle § 211 ods. 1 Trestného poriadku, t.j. v danej trestnej veci poškodená nedala súhlas na trestné stíhanie pre trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona proti obvinenému, hoci jej súhlas sa v zmysle cit. ustanovenia vyžaduje, Najvyšší súd Slovenskej republiky v prvom rade uvádza, že sa jedná o dispozičné právo poškodenej, ktoré sa vzťahuje na celé trestné stíhanie vrátane odvolacieho konania. Pre trestné činy taxatívne uvedené v ustanovení § 211 ods. 1 Trestného poriadku platí, že kto je vo vzťahu k poškodenej osobe, voči ktorej by mal poškodený, ako svedok právo odoprieť výpoveď (§ 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. Podmienkou na použitie dispozície poškodenou osobou však musí byť skutočnosť, že medzi takouto osobou a páchatelom musia existovať podmienky na odopretie výpovede v zmysle § 130 Trestného poriadku. Ide o výnimku zo zásady oficiality a legality (§ 2 ods. 5 a 6 Trestného poriadku) a pri vymenovaných trestných činoch rieši konflikt záujmu štátu na trestnom stíhaní a záujmu poškodeného, ktorý má blízky vzťah k páchatelovi (obvinenému) v prospech poškodeného, ktorý môže byť v dôsledku potrestania páchatela nepriamo tiež postihnutý. Súhlas poškodeného treba získať ešte pred začatím trestného stíhania a ak už bolo trestné stíhanie začaté, ihneď po tom, čo bol zistený pomer poškodeného a páchatela predpokladaný v tomto ustanovení alebo pred vznesením obvinenia. Je potrebné zdôrazniť, že pomer poškodeného a obvineného musí existovať v čase, keď sa trestné stíhanie má viesť, alebo vedie a nie v čase, keď bol spáchaný trestný čin. V začatom trestnom stíhaní nemožno pokračovať, ak v jeho priebehu takýto pomer vznikne, a to nielen vtedy, keď poškodený súhlas odoprie, ale aj vtedy, keď o udelenie súhlasu nebol požiadaný.

Z obsahu spisového materiálu má najvyšší súd za preukázané, že poškodená - bývalá družka J. I. podala trestné oznámenie dňa 19.08.2017 (č.l. 4 vyšetrovacieho spisu). Zo zápisnice o výsluchu svedkyne - poškodenej J. I. z 12.09.2017 na č.l. 63 a 78 vyšetrovacieho spisu vyplýva, že poškodená po zákonomnom poučení podľa § 211 a nasl. Trestného poriadku a v zmysle § 130 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, ktoré jej bolo aj náležite vysvetlené, uviedla, že svojho práva nevypovedať výslovne sa vzdáva a vypovedala k veci, napriek tomu, že bola uzročená s tým, že jej výpoveď bude smerovať voči osobe, s ktorou v minulosti žila v druhovskom pomere, a to voči obvinenému J. B., nebola jej známa prekážka, ktorá by tomu bránila a k trestnému stíhaniu sa pripojila (č.l. 79 vyšetrovacieho spisu). Vyjadrenie svedkyne - poškodenej, ktorá po zákonomnom poučení počas výsluchu konaného nasledujúceho dňa 13.09.2017 na č.l. 101 vyšetrovacieho spisu uviedla, (...) Bola som vyrozumená o tom, že toto trestné stíhanie nie je podmienené mojim súhlasom, preto ho nebudem môcť stiahnuť (...), vyhodnotil Najvyšší súd Slovenskej republiky ako zmätočné vzhľadom na skutočnosť, že poškodená zároveň uviedla, že (...) stiahnuť trestné oznámenie určite nebudem chcieť. Tiež som bola uzročená s tým, že druhovi hrozí trest odňatia slobody za tento trestný čin. Beriem to na vedomie. (...) Ďalej som bola uzročená s tým, že druhovi bolo vznesené obvinenie za trestný čin nebezpečného prenasledovania a iné zo dňa 13.09.2017, k tomu uviedla, (...) že si to berie na vedomie a s obsahom uznesenia súhlasí (...). Ďalej najvyšší súd z obsahu spisového materiálu zistil, že rozpor vo výpovedi poškodenej z prípravného konania dňa 23.11.2011 na č.l. 108 vyšetrovacieho spisu, ktorá po upozornení na možnosť podľa § 211 Trestného poriadku na otázku obhajcu, či súhlasí s trestným stíhaním pre trestný čin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona uviedla, že (...) Nesúhlasím, nechcem, aby bol za to stíhaný, odstránil súd na hlavnom pojednávaní konanom 14. marca 2018, keď na otázku prokurátora (...) Podali ste trestné oznámenie, vypovedali ste na polícii a na druhej strane poviete, že nechcete, aby bol obžalovaný potrestaný? poškodená uviedla, (...) Chceme, aby bol potrestaný, ale nechcem, aby išiel do väzenia, myslím to tak, že je možné dať za to aj podmienku (...). Z uvedeného vyjadrenia poškodenej nemožno vyvodzovať nesúhlas k trestnému stíhaniu aj vzhľadom na zjavný súhlas s trestným stíhaním podaním trestného oznámenia, preto je dovolacia námietka obvineného irelevantná.

Pokiaľ ide o obvineným uplatňovaný dovolací dôvod podľa ust. § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., dôvod dovolania uvedený v tomto ustanovení je naplnený, ak sa vydané rozhodnutie opiera o dôkazy, ktoré súd nevykonal zákonným spôsobom. Pokiaľ obvinený namietal spôsob hodnotenia výpovede poškodenej a svedkov, tak najvyšší súd v tejto súvislosti uvádza, že nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu. Skutkový stav je v prípade rozhodovania o dovolaní hodnotený iba z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Obvinený tento dovolací dôvod založil na svojom názore o nesprávnosti skutkových zistení prvostupňového a odvolacieho súdu. Za nezákonnosť vykonania dôkazu však nemožno považovať hodnotenie dôkazov zo strany súdu v rozpore s predstavami obvineného.

Obvinený ďalej namietal nezákonnosť dokazovania z dôvodu, že súd založil rozhodnutie o jeho vine na komunikácii z portálu „messenger“. V tomto smere najvyšší súd považoval za potrebné dodať zároveň tiež to, že je výsostným právom súdu zväziť akú voľbu dôkazného prostriedku použije pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. práva podľa § 2 ods. 1 Tr. por. a či určitú skutkovú okolnosť, ktorú považuje za dokázanú, bude overovať ďalšími dôkaznými prostriedkami. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., najvyšší súd uvádza, že súdy v konaní prihliadali len na dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať, alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3 a § 326 ods. 2 Tr. por.). Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti možno konštatovať, že argumenty vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., ktoré uplatnil obvinený J. B. stoja celkom zjavne mimo tohto dovolacieho dôvodu.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1

písm. i) Tr. por. K dovolateľom označenému dovolaciu dôvodu najvyšší súd uvádza, že nie je prípustné preskúmať správnosť a úplnosť zisteného skutku, skutkový stav teda môže dovolací súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva.

V danom prípade sa Krajský súd v Trnave v otázke viny a trestu obvineného J. B. stotožnil so skutkovými i právnymi závermi Okresného súdu Dunajská Streda. K dovolaniu obvineného treba uviesť, že len formálne odkazuje na ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku. V skutočnosti sa obvinený domáha zmeny skutkových zistení. Zdôrazniť treba, že medzi skutkové zistenia patria aj otázky subjektívnej stránky trestného činu, teda zavinenia obvineného, ktorého absenciu v podanom dovolaní napáda.

V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 1/2011 pod č. 3, podľa ktorého dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nemôže napĺňať poukaz na to, že vykonaným dokazovaním nebola v konaní preukázaná subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutí súdov prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenia, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

V prejednávanej veci sa jedná v bode 1/ o prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), b), c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a v bode 2/ zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol obvinenému uložený podľa § 189 ods. 2 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky. Ako už najvyšší súd vyššie uviedol, pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia existencie dovolacieho dôvodu uvedeného v cit. ustanovení je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. Nakoľko sudy ustálili, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete výrokovej časti prvostupňového rozsudku, zodpovedala tomu i právna kvalifikácia, bez ohľadu na presvedčenie obvineného, že nebolo jednoznačne preukázané, že sa nedopustil skutkov uvedených v obžalobe. Obvineného námietky voči nesprávne zistenému skutkovému stavu a následne nesprávneho právneho posúdenia konania obvineného nenapĺňajú dovolací dôvod tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. Najvyšší súd Slovenskej republiky opätovne zdôrazňuje, že dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu, či nápravu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje záverom za potrebné uviesť, že obvinenému bol právoplatne uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávanú trestnú činnosť pripúšťa a tento zároveň nevybočuje z rámca zákonom stanovenej trestnej sadzby, pričom tiež nebolo zistené ani porušenie žiadneho hmotnoprávneho ustanovenia kogentnej povahy viažuceho sa k rozhodovaniu o treste, ktoré by bolo podraditeľné pod „nesprávne použitie iného hmotnoprávneho ustanovenia“ zakladajúceho dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolací súd nezistil žiaden dovolací dôvod, na základe ktorého by mohol vyhovieť obvinenému a zrušiť napadnuté rozhodnutie, a preto dovolanie obvineného ako nedôvodné odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.